

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקלה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת שלח
ט"ז סיון תשע"א
גליון תקכ"א

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	
בני ברק	8:32	7:27	9:02
ירושלים	8:29	7:11	9:04
באר פארק	9:30	8:11	9:42

דברי תורה

ממורינו הגה"צ אב"ד
דקהילתנו שליט"א

ויקרא משה להושע בן נון יהושע, בתרגום יונתן וכדי חמוא משה ענוונותיה קרא משה להושע בר נון יהושע, וכבר עמדו בזה מה שייד ענוונו של יהושע להוספת יי על שמו, וי"ל עפי"מ שכתב האה"ח הק' (פר' כי תשא עה"פ בדרת משה מן החר) וז"ל, במדרש (שמו"ר פמ"ז) ר' יהודה בר נחמן אמר כשכתב משה התורה נשתייר בקולמוס קמעא והעברו על ראשו ומשם נעשה קרני הוד ע"כ, ודבריהם ז"ל סתומים וחתומים, ואולי שיכונו לומר כי מצניו שמדת הענוה למעלה מכל כאומרום ז"ל (שהש"ר פ"א) מה שעשתה חכמה עטרה לראשה שהוא היראה דכתב (תהלים ק"א) ראשית חכמה יראת ה' עשתה ענוה עקב לסנדלה דכתב (משלי כ"ב) עקב ענוה יראת ה', ומצניו שהעידה התורה על משה (במדרב"ר י"ב ג) שעניו מאוד מכל האדם, וכשאמר ה' לכתוב הדברים מצניו לו שלא כתב עניו אלא ענו חסרה יו"ד ואף זה מן הענוה, ובשכר זה זכה לקרני הוד כי הפליא ברכונו יתברך גם ה' הפליא חסרו לו בשנתו מכל האדם, והוא מה שרמזו רבי יהודה באומרו נשתייר בקולמוס קמעא והוא אות יו"ד שהיה צריך לכתוב ולא כתב לרוב ענוותו וממנה זכה כנוכר, עכ"ל. ועפי"ז י"ל כשראה משה את ענוותנותו של יהושע, שכששמע נביאותם של אלדד ומידד שמושה מת ויהושע מכניס, אמר למשה כלאם, וברח מהגדולה, וכאשר ראה משה ענוותנותו של יהושע הבין שראוי ויאה לו לקבל את היו"ד שהחסיר מעניו שהוא העניו האמיתי. [ועי' מ"ש באוהב ישראל פ' כי תשא עה"פ ומשה לא ידע כי קרן אור פניו]. (שלח תש"ע)

* * *

משה נמלך בשכינה לשילוח מרגלים, והתמיהה ידועה, וי"ל כמסופר על הרה"ק משידלובצה שהי' מקפיד שלא ישתו קאווע לפני התפילה בבוקר, ופעם בחג השבועות כשנכנס לביהכ"נ מצא את הקהל כשהם שותים קאווע לפני התפילה – ותיקין, וכראותו את הדבר הזה חזר לחדרו וצוה שיביאו לפניו כוס קאווע ושתה גם הוא, והסביר כי משה כשירד מהר סיני וראה שהעם חטא בעגל שיבר הלוחות. ולכ' מה רצה בזה ומה כוונתו, אלא כשראה שהעם נמצאים בשפל המצב ונפלו ממדרגתם אמר שרצונו להיות עם כלל ישראל בגיהנום מאשר להיות יחיד בגן עדן, ולכן לרמוז זה שיבר המשך בעמ' ב'

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר
שליט"א

מוצ"ש"ק פרשת שלח תשס"ט
ויליאמסבורג - ארה"ב

זה וודאי ואין צריך לומר שמסתמא עשו הם שם עוד דברים שהביאו ליציאתם משם שוודאי היו מרבים בתפילות ותחנונים ועוד דברים שבוודאי כולם הם חשובים מאוד ועכ"ז לא נכתב זה בפירוש שבזכות זה הם נגאלו, הגם שבאמת תפילות תמיד הוא דבר חשוב והכל הוא חשיבות, ועכ"ז ציינו חו"ל דווקא זה שלא שינו שמם לשונם ולבושם היות שהוא משלים למאמר השני שבזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים, לכן הזכירו דווקא שלא שינו אלו הדברים, לומר לנו שלכן הם נקראו נשים צדקניות כי לא שינו אלו הדברים ולכן כאן מדברים מנקודת סיבת קריאתן נשים צדקניות בגלל שהיו נוהגים והולכים בדרך ישראל סבא ולא הלכו בדרך ובל' אמריקא וזרה ובוודאי ששפת האנגליש לא ידעו בוודאי. א"כ רואים אנו שיש לכל זה מקור בחו"ל ובוודאי צריכים להקפיד על כל זה ולא לצייט ח"ו להמולזלים בזה ואומרים שהוא רק ענין של חסידות גרידא.

ולכן יש להתבונן בענין שהיא אמנם מן הצד אבל הוא נוגע הרבה פעמים למעשה שהנה אכן יש פעמים שצריכים וקוקים לצורך לדבר שפה כזאת או אחרת, ולכן אז צריכים לידע להחשיב זה כענין מן הצד שבליט ברירה סרו לרנע לצדי דרך המלך ותיכף אחר"ז ישובו שוב לקביעות הרגילה מה שבדרך כלל הכלל הוא להקפיד שיהיה שלא שינו את לשונם שכן צריכים לנהוג בבית פנימה ולא לדבר שם שפות זרות ח"ו ובוודאי לא בביהמ"ד, כי מה שמוותר לדבר וזמן שמוותר לדבר יש לדבר נאר מיט די היימישע חסידישע לשון הן בבית והן בביהמ"ד, ובאמת פעמים שיש ענין מן הצד כמשל למה"ד אם הולכים ח"ו לבית החולים וצריך להיות שם אחד המליץ ביותם לתרגם הדיבורים לשפת המדינה שוודאי שעל זה אין אנו מדברים כי אדרבא הוא מצוה גדולה לדבר ולעזור שם בשפות אחרות, אלא אנו מדברים עכשיו מוזמן רגיל בכל מקום שאז צריכים להקפיד לדבר בשפת אבותינו דייקא שהיא זכות גדולה מאוד והוא שמירה לדורות ולכל היהדות של כל הדורות ע"י הקפדה על אלו ג' הדברים שהם לבוש שם ולשון.

ולכן יש להזהר מאוד שלא לסטות פון די ערליכע חשובע המשך בעמ' ב'

בפרשתנו שלח לך אנשים (יג, ב) יל"פ ע"ד רמו שהפסוק בא לרמו לנו "שלח לך אנשים" דהיינו השלך מעליך את המענטשלעכקיט שאלו האנשים מחשיבים אותו והוא בעיניהם השיבות שקורין אותו בפיהם 'מענטשלעכקיט' שזה באה כאן תורה"ק ללמד לנו דעת שנדע ונשכיל שאין אנו צריכים להתנאות ולהתייפות בפני אלו האנשים וגם לא להתאים את עצמינו לפני זה העולם, כי כבר הודיענו תורה"ק שעם ישראל הוא "עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב" ואין לו שום שייכות לכל השבעים אומות, והוא שונה מהם, הן בצורה הכללית של עם ישראל והן כל או"א מיישראל בפרטות שלכן כל יהודי בפרטות כנ"ל אינו צריך להתפעל מהעולם, והוא עקסטער פון די וועלט ואין לו שום קשר ושום השתייכות עם העולם, שבין בכללות אין לעם ישראל קשר עם העולם ובין בפרטיות.

וענין התבדלות זו הוא כולל הכל לא מוד'רנקייט ולא לוקסוס, אלא תמיד יראה לחפש רק את דרך ישראל סבא, ולא יזוו הימנו כמלא נימה מדרכי האבות הק' ורבותינו הקדושים. תמיד מוטל עליו לחפש איך לילך רק בדרך עם ישראל. וזהו הרמו בפסוק הג"ל שזוהו היוצא מכאן שצריך האיש הישראלי תמיד לחפש לילך בדרכי א חניוק ולא בדרכי מודרניזצ'י, ואת כל זה אופנת הרחוב צריכים אנו לזרוק ולהשליך מעלינו.

וכמו שציוה אותנו השי"ת בתורה"ק "שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך" (דברים לב, ז), שרואים כאן גודל החיוב המוטל עלינו להתנהג תמיד וללכת רק בדרך ישראל סבא שהוא די האלטן וועג, המסור לנו פון די הייליגע זיסע עם ישראל, ואז אם הולכים בדרך כזאת אז הוא שמירה גדולה ושלימה לכל היהודי ולכל היהדות שלו.

והגם שאומרים אנשים ומדברים בקרירות שאין זה ממש כך ח"ו ואומרים הם שכל זה הוא רק דרך חסידות, עכ"ז אסור לשמוע להם כלל ויש להזהר ולהתרחק מהם ומדעותיהם, כי אין זה מן הנכון דלהכל יש מקורות בחו"ל הק' והוא לא רק מספרי חסידות.

והראי' לזה מדברי חו"ל כנ"ל י"ל בהקדם עפמ"ש דרש רבי עקיבא בזכות נשים צדקניות יצאו ישראל ממצרים (ילקוט שמעוני, תהלים פרק ס"ה, סימן תשצ"ה). ופירושו חו"ל הטעם לפי שלא שינו את שמם לשונם ואת לבושם, דהיינו שהם הקפידו שם על כל מה שנקרא הליכה בדרך ישראל סבא, והנה

ברכת מזל טבא וגדיא יאה

בחדוותא עילאה בגילה ורעדה וברגשי שמחה עצומה, הנני להגיש ברכותינו, לקדם הוד נזר תפארתינו, המנורה הטהורה, פאר הדור והדרו, משוש ליבנו ומאיר נתיבותינו

כ"ק מרן רבינו אדמו"ר הגה"ק שליט"א

לרגל שמחת הולדת הנכד הרך הנימול אברהם יצחק ני"ו

בנו של התנא דבי נשיאה המופלג בתורה"ש, אוצר כלי המדה פע"ח לא פסיק פומי' מגירסא הרה"צ מוה"ר אליעזר וויליגער שליט"א

יה"ר מלפני אבינו שבשמים שיוכה רבינו לשאוב מלוא חופניים נחת דקדושה מכל יוצ"ה, ויאריך ימים על ממלכתו מתוך השפעת שמחה ורוב טוב לכל קהל עדתו ברו"ג לאורך ימים ושנים טובות עדי ביאת גוא"צ בב"א ומלכינו בראשינו. אכ"י ר'

בקידה אל מול פני הקודש - חסידי לעלוב בארץ ובהול"ל - המערכת

שיחת קודש המשך מעמ' א'

זי"ע שקודם התפילה יש לקבל עליו מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך", ולכן צריכים לראות שלא סתם לומר את זה אלא לחשוב זה באמת מיט א עהרנסקייט ורצינות הראוי לאהבת ישראל, שאז זה שלימות הסגולה לעליית התפילות והכלי לקבלת התפילות, ואז יהי שועתנו קבל ושמע צעקתנו, ותקבל ברחמים וברצון תפילתנו.

השי"ת יעזור וירחם שנוכה להתהלך כולנו בדרך ישראל סבא כדבעי ונשמור עצמינו בלשון שם ולבוש שהוא שמירה לדורות צו שטייגען ושלאל לסטות מדרך הישרה,

שיש להטעים ולהסביר זה הענין בדרך בדרך משל שהנה מי שקר לו בחורף אז דרכו ועצתו אמונה שהוא לובש לו מעיל חם או הענטשיקעס בכדי להתחמם שכך הוא הדרך בגשמייות, ולכן הנמשל הוא לרוחניות שעאכ"כ ברוחניות, שכיון שנמצאים אנו בעולמינו העוה"ז שקר בו מאוד מקרירות היצה"ר, וממילא ע"כ אם חפצים להתחמם בחמימות רוחנית ולהינצל מקרירותא העולם הזה שלעכטס אויף אלע שלעכטע גויים ולהצוין בינו ובינינו, אז צריכים להיות מלובשים בלבושים חמים שהם מלבושי דרך ישראל סבא המחממים הלב לעבודתו ית"ש, וזה שהוא מחמם אותנו אז דאס א שמירה מהקרירות פון די גוישע עוה"ז בכללותו, ואין בזה שום נפק"מ אם הוא של אמריקא או אנגלישע. די אידישע וועג מאכט אונז ווארעם און עבודת השי"ת, והוא יהיה מחיצה לקרירות.

השי"ת ירחם שנלך כולנו בדרך ישראל סבא ונפעל כל טוב שנשמע ונתבשר בשרות טובות ויתן לכ"א בני חיי ומזוני בגו"ר פרנסה טובה בהרחבה גדולה, תורה וגדולה במקום אחד ויעשה שלום ושלחה בכל מקום ויתן רפואות שלימות וישועות שלימות וירפא וישמח את כל השבוי לב וישמור את כל ישראל בכל מקום שהם בכללות ופרטות, וירחם שכולנו נפעל אלעס גוט. **איתא** בספה"ק חודש תמוז ז'מני תשובה מימשמשיין ובאין מען שמעקט שוין פון דעם אלול, ואח"כ מגיע **אב** שהוא אלול בא שאלול מתקרב כבר, והשי"ת לבדו ברחמי יעזור שכולנו נשוב בתשובה באמת מאהבה וכולנו זאלן שטייגען בצניעות ויראת שמים וכל העניינים והתמדת התורה, תורה עבודה וגמילות"ח מתוך שמחה עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה, בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, וברור"ר יתן ישועה שלימה ושמחה שלימה וגאולה שלימה ובנין ביהמ"ק שוין יעצ אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

גופי התורה תלויין בה זה כלל גדול בתורה "ואהבת לרעך כמוך" כמו שאמר הלל הזקן לגר מאן דעלך סני לחברך לא תעביד זו כל התורה כולה ולא נאריך בזה מה הפירוש כל התורה כולה, אך כן הוא אמר לו.

ואיתא מאמר נורא מהיהודי הק' **מפשיסחא זי"ע** שאמר דאך היו יודעים הצדיקים שהם מתעלים יותר גבוה, המבטח והסימן לכך הוא כשהם חשים עלי' באהבת ישראל יותר עוד ועוד זהו סימן להם שהם מתעלים בעלי' לעבודת ה' טפי מיום האתמוול.

וממילא כמו"כ כאן אצל קרח היוצא מזה שהתיקון לכך הוא שלום ושלחה מיט אחדות ומידה טובה מרובה, ויש ללמוד מכאן א גוולדיגע מוסר כמו שרש"י הק' מדייק שם שהנה ב"ד של מטה אין עונשין אלא עד שיביא ב' שערות ובי"ד של מעלה עד עשרים שנה, ואילו כאן אבדו אף יונקי שדיים רח"ל,

והוא כדי ללמוד לנו כמה שריפה נוראה יכולה מחלוקת ח"ו לגרום ואיזה עונשים קשים ומרים נגרים מזה רח"ל, וממילא גם רואים אנו שמידה טובה מרובה ומה שע"י שלום ושלחה יכולים לזכות צו די גרעסטע ישועות ואין כלי מחזיק ברכה לישראל כהשלום כנ"ל, והכל נשפע ע"י השלום והוא מביא עמו די גרעסטע ברכות און ישועות, שנא' "ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו ישראל בשלום", והוא כלי ראוי לקבל, ותמיד יש לעבוד ביתר שאת אויף שלום ושלחה בפרט אצל ענין זה בקורח,

ויש לנו ללמוד די לימוד המוסר פון דעם, שהרי מידה טובה מרובה וממילא שע"י השלום אז אפי' זקנים מאוד מאוד ובאים בימים יכולים אף הם להיושע בישועות גדולות שיתווספו עוד ימים על ימיהם ויאריכו עוד ימים ושנים טובות בטוב ובנעימים ולזכות לחיות באריכות ימים ושנים, שהרי מדה טובה מרובה ממדת פורענות כנ"ל וממילא כמו ששם ע"י מדת פורענות אז ע"י מחלוקת מתו קטנים יונקי חלב אמם בגיל צעיר וכה קטן רח"ל, ממילא כך יהי מדה טובה המרובה ואז להיפך ע"י שלום ואחדות אפי' זקנים מאוד שהם היפך התינוקות יאריכו ימים יותר ויותר היפך המיתה של התינוקות הנ"ל ר"ל, ממילא נמצא מזה שמדה טובה מרובה דע"י שלום ואחדות אפי' זקנים וכו' שוב לאריכות ימים ושנים נוספים וימים על ימיהם יוסיף ה' להם לאורך ימים ושנים טובים.

ולכן מכאן גם יוצא התעוררות במה שידוע מהארז"ל הק'

דרך ישראל סבא שכנ"ל כל זה הוא מפורש בחז"ל ולא סתם מזאגט אזוי אדער מיהערט אזוי, אלא הכל מה שצדיקי אמת אמרו הוא תורת אמת אויף אייביג, וכל מילה מדברי קדשם הוא אמת אויף אייביג, והכל הוא כאן מדברי חז"ל ושאר הקדמונים כרש"י הק' ורבותינו הק'.

והנה נמצאים אנו כבר בפתחה של פרשת קרח, ולכן יש להוסיף ולומר שהנה התיקון של פרשת קורח הוא היפך מה שקרה שם והיפך המחלוקת והמריבות שמדה טובה מרובה לנו לעבוד על מידת השלום, וכיון שהוא מבחי' מדה טובה מרובה ממדת פורענות לכן גם בזה גופא העיקר שנתבונן במדה הטובה ולא במדת הפורענות דהיינו שאם זה מידה טובה מרובה.

אז לכן אנו צריכים ללמוד מכל דבר א מוסר בפשטות להתבונן בטוב הנלמד מזה זהירות בשלום ואחדות ולא להתבונן ברע ובמחלוקת שהיתה שם שבזה באמת אין לנו שום השגה מכל העניינים שהיו שם דכל מעשיהם היו לשם שמים, אלא שמ"מ מהכל יש ללמוד מוסר בפשטות צו שטייגען שלכן כתוב כן ענייני הרע שהיו שם כדי שנלמד להיפך למדה טובה המרובה צו שטייגען להתעלות בכל העניינים.

ובפרט בהתיקון של פרשת קרח שהוא אחדות ושלום ללמדנו מוסר שתלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנכיר ונדע שזוהו סימנא דת"ח והוא סימן להכיר מי הוא ת"ח מי שהוא מאלו שמרבים שלום בעולם, ולידע שאחדות מיט שלום ושלחה איז פון די גרעסטע תיקונים, וכדאי' לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום שנאמר (תהלים כט) ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום" (עוקצין ג', יב).

ולכן פסוק זה קאי אשעת מתן תורה שישם גם די ישראל באחדות ושלום וכמש"כ "ויחן שם ישראל כנגד ההר" ודרז"ל כאיש אחד בלב אחד וע"י מתן תורה נעשו ת"ח מרבים שלום בעולם ולכן היו שם כל ישראל כאיש בלב אחד, וזה היה גמר תיקונם ואז דייקא יכלו לילך לקבה"ת כדבעי.

וכמו שם גם עתה זה יהיה גמר התיקון בימינו כמו שמדייק הגה"ק החפץ חיים (ועיין בשיחות קודמות בהרחבה דברי הח"ח הק' ואכמ"ל) ומפרש שאם יהיו גם עכשיו כל ישראל כאיש אחד בלב אחד אז מיד יבוא בנין ביהמ"ק ויהיה מיד "תקע בשופר גדול לחרותינו".

וכדאי' בגמ' (ברכות סג) איזהו פרשה קטנה שכל

בגו צדיקיא

המשך מעמ' ג'

החתנים, שהרה"ק מראצפערט לא ביקש מהם, נעקרו על קידוש ה'...

בעת שהנאצים ימ"ש ערכו משלוחי אדם לגיא צלמוות, התחבאו יהודים רבים בתוך בונקר, ובהם הרבי מראצפערט. הכל ידעו שהם חיים על זמן שאול, מאחר שהמרצחים מחפשים ומאחרים כמעט כל מקום מחבוא. באחד הלילות בבונקר חלם רבי שלום אליעזר על אביו הידברי חיים, שאמר לו: "יכול אני, אם תרצה, לתת לך עתה דרך מילוט מהבונקר וכך להינצל מצ'פורני הרסעים. אולם, דע לך, שאם תיוותר בין החיים, גם אם תעבוד את הבורא אלף שנים באותו כוח ועושה כפי שאני עבדתי בימי חיי, לא תגיע לדרגת הקדושים שזוכים למות על קידוש ה', להיכלות הנעלים בהם גנוזים נשמותיהם". רבינו השיב לאביו הק' שהוא מוותר על דרך המילוט, והוא אכן נרצח יחד עם כל יהודי הבונקר. ארץ אל תכסי דמים.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

תיקון למדור "פרקי חינוך" גל' תק"כ שבועות נשא תשע"א

א. הטבלא היא לפי שיטת רב יוסף בשבת פ"ז ע"ב פ"ח ע"א שכך נפסק ההלכה.

ב. יום ג' עלה משה שנת וה' אמר לו "הנני בא אליך בעב הענו" - ואמר למשה רבינו- מצוות הגבלה. משה מסר זאת לישראל ועם ישראל אמרו "רצוננו לראות את מלכינו" וכו' (רש"י שבת פח).

ולכן ימים אלו ג' ד' ה' הם שלושת ימי הגבלה לדורות (הערת הרה"ג ר' חיים ייים שליט"א)

ג. יום ד' זוהו ה' מצוות פרישה היום ומחר ומשה רבינו הוסיף יום אחד מדעתו את יום ו'.

ד. יום ז' כפה ההר כנגינת-קבלת התורה.-

ה"מגן אברהם" ועוד מפרשים מסבירים מדוע א"כ יום ו' זמן מתן תורה, א. המגן אברהם מתרץ מכאן ליו"ט שני של גלויות מה"ת. ב. השיורי קומץ המנחה מתרץ היות ואמרו נעשה ונשמע קיבלו ע"ע התורה שיקבלו ביום ו' סיון, ומשה פחד שמפני העשן והקולות יחזרו בהם- והעולם יחזור לתורה ובהו- החליט שקבלת התורה תהא בו, אבל עם ישראל קיבלו ע"ע התורה בו. ג. הרה"ק מנאסיד מתרץ: הקב"ה רצה שיקבלו ע"ע גם תורה שבע"פ ביום ו' שקיבלו עם יום פרישות. ע"פ משה נמצא שו' סיון קיבלו ע"ע תורה שבע"פ ושפיר אומרים זמן מתן תורה. ד. אצל הקב"ה מחשבה כמעשה כשרצה לתת בו' סיון זה כמו מעשה ממש ושפיר אומרים זמן מתן תורה. (ספה"ק). ע.כ. ותשו"ח לקוראים החשובים שהעירו והאירו. שמואל שטרן.

דברי תורה

המשך מעמ' א'

הלוחות. ולפי"ז י"ל הטעם שמשנה נמלך בשכינה הוא, שכשראה שכל כלל ישראל במצב של חסרון אמונה רצה להשתתף עמם כלפי חוץ ונמלך בשכינה בכדי להיות יחד עם ישראל בכל מצב שהם, וגם עי"ז יוכל להעלותם חזרה בדרך התשובה.

וכידוע מספה"ק שהצדיק נכשל בירידה לפעמים בכדי שיוכל להעלות בעלייתו גם את המחוכרים אליו. ועי' בתפארת שלמה (שמיני) עה"פ "ויאמר משה אל אהרן, בפי המשנה כל המחוייב בדבר מוציא את הרבים ידי חובתן, כי מי שיש בו שום שמץ ופגם בדבר זה אזי יכול להוציא הרבים יד"ח לכפר עליהם, עיי"ש. (שלה תשס"ו)

